

MORAVSKÁ ORLICE.

Číslo 13. IV. ročník. Odpovědný redaktor a vydavatel: Jindřich Dvořák. Ve čtvrtek dne 18. ledna 1866.

Na MOR. ORLICE předplatit se může: ročně 18 kr., čtvrtletně 4 kr., půlročně 7 kr., tříměsíčně 3 kr. 50 ct. Za článek za časopis platit se může 10 kr., za každý řádek 1 kr. 50 ct. Působení: ročně 1 kr. 50 ct., čtvrtletně 40 ct., půlročně 70 ct., tříměsíčně 35 ct. Mimo to platit se při každém výtisku musí 20 ct. za káseň. Uplatňují se tedy všechny podmínky předepsané v tomto čísle. — Lidé přijímající se při funkčním až na reklamu, kteráž, když jsou nepopulární, počítá frankovými.

Volba v Prostějově na sněmu.

Včera konečně rozhodnut na sněmu Moravským dlouhý spor vedlý v Prostějově o tom, kdo má býti poslaneem a volili též ženské do sněmu.

Jelikož níže klademe celý průběh rokování o této záležitosti, seznam čtenáři, jakých důvodů užívala strana, jež protězovala zvolenie Prostějovských židů, pana Zajčeka, aby mu otevřela bránu sněmovni. Celé rokování o této záležitosti bylo tak rozdílné, mělo ráz také rozhodnosti, že započítá bylo pevné ruky a jasné hlavy, aby dobatu křídla a do pravých kotví jej uvádějí nenachala. Ji vystupovali z mezi obyčejného zvyku parlamentárního. A J. Exc. zemský hejtman nepodal právě včera důkaz, že má všech vlastností ředitele parlamentu. Uposoruhujeme jen na hlasování o jednotlivých návrzích, jakož o návrhu zemského výboru stran platnosti volby páne Chmelarovy. Ptáme se, kolik scházelo k tomu, aby Dr. Jiskra vzal celé otěže do rukou, aby vykonával na práva zemského hejtmana? A mimo to jak nazvat máme ono poúkováni pravice od zemského hejtmana, když se na této ozve hlas proti vystupování levici?

Jakým způsobem chtěli páni z levice dostat do sněmu p. Zajčeka, o tom nebudeme dlouho hovětí. Lá malí právé otěže za právo ženských, ježto jest skutečným nesmyslem a pan doktor Ryger se zvláště významně tím, že mluví pro osobní právo volební ženských způsobem, který nebývá obvyklým u běžných parlamentárních, přispěl však k porážce oné strany, k nížto se dít. Pan doktor Jiskra, který by přece měl býti již vyskolený v parlamentarismu a v pojmech konsekvence, zabředl v tak velkých protivrách za několik okamžiků, že jsme to mohli jen přičítati příšerné zlobě, a s nímto levici se zasnazovali o vítězství. Cíl tato strana se ohlížela všech prostředků, o nichžto sama musela býti přesvědčena, že jsou moudré řešení nepříslušné. Poukazuje na interpelaci vlády, na brojení Jiskrova proti návrhu Mitrovského, na následující hlasování pro návrh tento, který měl vůči sněmu, co mu jedinou příslušnost, totiž konečně rozhodnutí, přijati poslance do svého středu. A tak se přiroučené muselo dostati vítězství straně práva a spravlivosti, pravici a středu sněmovnění a Chmelar uznán za poslance pro Prostějov.

Tento rozhodnutí sněmovněním za zrazou též, aby zkonotřelý osouzil, že ženské mohou voliti poslance, jednání nedošlo stvzení na sněmu osobám a tím do práce volání se nevypracoval; neboť ta skutečně pračtívá galanterie k slaběním, třeba i krásnému pohlaví. Jméno tak aporetické sněmovních dítek paní moravských a tudím, že tím moravský parlamentarismus neutrpí.

Klademe tu zpráva o rokování včerejším stran volby v Prostějově.

Dr. Pražák přednášel jménem výboru zemského zpráva o volbě poslance v Prostějově a navrhol, jak jsme již včera byli podotkli, aby Jan Chmelar byl prohlášen za zákonného poslance města Prostějova na sněm Moravský, jelikož na každý způsob, kdyby také veškerých a jest strany za neplatné považovaných hlasů se nechtělo, absolutní většinu mužských odpovědných hlasů obdržel a tedy zvolen jest.

Dále byly přečteny protokoly o volbě samé zavedení, pak petice 113 voličů prostějovských, kterou se v albu a smyslu dopisá v „Mähr. Corr.“ obažených slovancké straně, t. j. většiny, vytklé nezákonnost, která se však dle náhledu zemského výboru za úplně nepodstatnou považovati musí; a konečně připsal okresního úřadu prostějovského, kterým se rozhodně vypracuje zpráva v „Mähr. Corr.“ obažená, že při okresní úřad 28 voličů v seznam byl přijat, když byla reklamaci lhá již vypráta. Dr. Pražák podotkl, že těch 28 voličů ve volebních listinách obecních bylo vyneseno a sice, jak se obecní představenstvo prostějovské vyjádřilo, pouze „z nepoputnosti.“ Dívce při tom bylo pouze to jediné, že z těch 28 voličů 23 hlasovalo pro Chmelara.

Když byl p. zpravodaj neplatnost hlasů ženských ze zřetelných slov zákona samého, jak jsme o této záležitosti již svým časem byli psali, hájil a nepopratelnými důvody dokázal, jal se slova Dr. Adamáček, jenž stranu Zajčekovu nazýval k velké veselosti pravice a centrum stranou liberální v Prostějově, dále toho lítoval, že žádného zastupitele židovské obce prostějovské povoláno nebylo do volební komise; že dle okresní úřad jmenoval čtyři přívrženice Chmelarovy strany za členy komise volební, že den před volbou volební listiny 28 voličemí doplnil, aniž by se v tomto ohledu byl osouzil; obecním představenstvem prostějovským a konečně za volební komise libovolně a bez cizího práva vykládala volební řád do sněmu vylučující ženské hlasy. Pro tyto důvody navrhol pak řečník, aby volba v Prostějově byla uznána za neplatnou a místodržitelství se prosilo, by vypsalou novou volbu.

Dr. Mandelblüh navrhol, by volební spisy odevzány byly zvláštnímu odboru, jenž by je proskoumal a pak sněmu zpráva podal. Vše celá jest prý též dosti důležitá, neb jedná se o vítězství Slovanstva v Prostějově, ačkoliv tamější německá strana převládá slovanckou stranu počtem (?) a daňmi (?). První dokázati

započítati, druhé dokázati se usiloval, sděliv, že voličové Chmelara v celku platí 8864 zlat, oni Zajčeka však 15,800 zlat, 33 kr. a sice voličové mužští 9219 zlat, 63 kr., potažmo 14,232 zlat, 51 kr., voličové ženského pohlaví 664 zlat, 71 kr., potažmo 1598 zlat, 32 kr. Zapoměl však při tom učeny p. dr. udati, kolik z této sumy platí židů a kolik Němců, a bylo by se objevilo, že v Prostějově není žádní německé strany, nýbrž pouze strany židovské a že Zajček byl kandidátem židů, nikoliv Němců; nejednalo se totiž o vítězství slovancké neb německé strany, jak p. dr. začítěly vše řeči při podotkl.

Dr. Pražák vyslovil svou pochybnost, jsou-li židovské uvedené též právé.

Dr. Ryger: Oba kandidáti jsou bezúhoňní, a smýšlení jejich není až dosud známé a není přičiny, aby v této otázce se hájilo stranické stanovisko. Jedná se o jednodušší o to, mají-li ženské právo voliti do sněmu šli nic. Ze zákona (prý) vysvitá, že ho mají. Kdyby se hlasy ženských vyloučily, vyloučeno by bylo v Rakousku asi 18 mil. osob z práva voliti. (Veselost na pravici.) Nikdo v zákoně neobmezuje se předpis, že právo voliti se zakládá na pohlaví mužském a přirovnávají-li se obecní zákon z r. 1849 a volební řád do sněmu, musí se tvrditi, že v posledně uvedeném článku z obecním zákonem za platné považovány a tedy též ženským právo voliti do sněmu příkroto býti musí. Mohlo by se praviti, že by se ženským musela popřítí též pasivní volobnost, však to zákon sice nedovoluje, ostatně však neohlédá na rozum v oběhu nýbrž v hlavě, a nebylo by to příliš směšné, kdyby též kryolynji zasedy na lavičce sněmovních. A v skutku není prý dokázáno, že ženským noschází ani hlava ani srdce a že mají politický úsudek (všeobecná veselost). Na příklad uvádí čtenářem Marii Terezi, královny Viktorii, Isabelu, Marii da Gloria a Eugeni, které prý a sice posleďti za nepřítomnosti svého pána říše své dobře spravují a spravovaly.

Když dále obcházeli zákon ženským dovoluje, chopiti se rozličných živností, když už se jen užívá při telegrafu. „Byl by to jen kulturní pokrok.“ Kdyby se ženským dále právo voliti do sněmu. Jelikož však volební komise zahrvala hlasy ženských, spáchala tím velký zločin, ublížila totiž právu státnímu (Veselost na pravici) a pro tyto důvody má řečník za to, aby volba se úplně zrušila.

Hr. Mitrovský nespattuje, že by forma volby byla porušena; co se týče práva ženských, voliti do sněmu, nenazývá on ho osobně, má však za to, že by bylo velmi prospěšné, v otázce této znáti smýšlení vlády a navrhuje tedy, aby rozhodnutí o volbě Chmelarově až do onoho času odročeno bylo, když koruna své náhledy sněmu sdělí.

Dr. Giskra mluvil rozhodně proti návrhu hr. Mitrovského, hlasoval však posléz pro něj, měl velmi účinnou a filosofickou přednášku o podstatě práva vůbec a práva voliti do sněmu zvláště, čemuž žádný a tuším i pan řečník sám nerozuměl; mluvil on dále o zastupování zájmů, o smyslu zákona a usiloval se všemožně, aby šlechtu a sice tak zvanou „Mittelpartei“ pro své náhledy získal, což se mu i dílem podařilo, jak jmenovitě hlasování dokázalo. Řečníkovi jest prý docela jedno, budeli zvolen Slovan neb Němec, Chmelar neb Zajček, konservativník neb progressivista, totiž přívrženec radikálního pokroku, jemu prý běží pouze o princip, majili ženské právo voliti do sněmu šli nic. A že ho mají, tím jest pan doktor přesvědčen. Hlasovati bude pro návrh Dra Adamáčka.

Hr. Beleradi: Dle zákonných předpisů nemůže považovati právo ženských voliti do sněmu za odvědoané a mimo to přičítá se tomu zvyk v celé zemi panující. Ženské nosní se vpusťti v ramus a nepošádek veřejného života, mají úplně dostati své díle krásné a klidné. Dejme pak tomu, že by se o nás politický život na takový stupeň vyvinul, jak ku př. v Anglicku a v Uhrách a že by se pak rozličné scény při volbách přihodily, tenkrát by dožadati nebylo příliš žádoucí, kdyby i ženské se sdělňovaly ve volbách. P. hrabě podporoval návrh zpravodaje.

Dr. Mezník: Vzdor duchaplným řečím s druhé strany není řečník přesvědčen, že by ženským přišlo dole právo voliti do sněmu; že zákon vysvitá, že toto právo jim úplně nepřislušá, a byl by to také zákonodární nesmysl, kdyby v r. 1861 bylo ženským bývalo popřáno právo voliti do sněmu, v r. 1862 však, kdy vydán byl obecní zákon říšský, právo voliti do obce povoleno ne bylo. Mluví se dále o smyslu zákona, pak o zastupování zájmů. Co se posledního týče, táže se řečník, jak vše se má s obcházeti komerami (Bravo! na pravici.) Maji tyto ústavy snad jmen, platí oni daně? Nikoliv! nasouk! oni rozepijí ještě daně živnostnickým a průmyslnickým (Bravo, bravo! na pravici a v centru); velký nepekň na levici). Co se pak týče smyslu zákona, jest to páne vykladatelský vlastní smysl. (Bravo! na pravici a v centru.) Řečník hlasovati bude pro návrh zpravodaje.

Dr. Ryger opět se jal slova, aby způsobem svým hájil náhledy své k velké škodě strany, již přinášel. Mluvil o bílém otcetví, a prosil Pána Boha, aby ná

uchránil oně aburské blaženosti, která vyžadovala přes 300 metrých (Veselost na pravici a v centru.) Znamenat, že osvěta pokračuje, jest uznání práv jiných; uznávámoli práva ženských — zvyšuje se i naše důstojnost a svoboda.

Sklóne probíhal několik slov pro návrh Dra Mandelblüha.

Pak přijat byl konec debaty.

Místodržitel: Nemohu sice nu dotaz ko mně učiněný hned odpovídati, jelikož šli k tomu, aby se seznal náhled vlády v záležitosti této, moha však svůj osobní náhled předložit, kterým odvědoati chci hlasování mé. Mám za to, že ženské právo voliti do sněmu nemají. Porovnáme-li předpisy obecního řádu z r. 1859 a volebního řádu do sněmu, jest patrné, že ženské dle čl. 4 ob. ř. obmezené právo voliti do obce mají a sice buď manželkami svými, buď jinými plnomocenkami. Právo ženských jest tedy, mohlo by se říci, obmezené, a musí se jakožto také též považovati ve volebním řádu do sněmu. Tomu odporuje však čl. 10 vol. ř., který výslovně žádá, aby se hlasy osobně odevzdaly a pouze jedinou výminku připouští. Pravili se, že to není slušné, táže se, proč jest to slušné a nedospělých a jiných osob, které nejsou samoprávné, avšak pouze u ženských neslušné? Po náležité úvaze těchto předpisů zákonných a důvodů, musím se přiznati k náhledu, že ženské, které v obci obmezené právo voliti mají, při obecním, důležitější volbě do sněmu žádného práva voliti nemají.

Zpráva o: Jest smutným znamením, že za příčinou tak zřetelné a důležité záležitosti se spotřebuje tak málo vážnosti a tolik slov. (Shluknutí na levici, Giskra křičel: Já jsem nenakládal se záležitostí zřetelnou, proti výroku p. zpravodaje se obrážuji!) Dále pravil zpravodaj, že ve veškerých civilisovaných zemích ženské právo voliti nemají a že tu zřetelnost úplně přestává. Hájil pak opět návrh výboru zemského a prosil sněm, aby ho přijal.

Návrhy dr. Mandelblüha, Mitrovského a Adamáčka byly většinou hlasů odmítnuty; pak žádal dr. Giskra, by o návrhu výboru zemského se hlasovalo jmenovitě, pravice odporovala tomu, zemský hejtman si nevěděl rady, Giskra dal sám hlasovati o svém návrhu, aby se hlasovalo jmenovitě; z pravice posměch a otázky: Kdež má právo dát hlasovati, zemský hejtman neb dr. Giskra — až konečně zemský hejtman povstalému rámuu konec učinil tím, že prohlásil, že nechá hlasovati jmenovitě. Resultat jme již včera našim čtenářům sdělili.

Sněm markhrabství Moravského.

XVI. sezení dne 17. ledna 1866.

Zemský hejtman zahájil sezení v 10 hod. 45 min. Za vládu přítomen místodržitel baron Poche.

Rozdána mezi sněmovnický zpráva výboru zemského, týkající se návrhu posl. Ignáta Vurma a soudruhů stran rovnoprávnosti obce řeči zemských ve škole, v církvi, v úřadě a v životě vřejném. Četl se protokol včerejší schůzky a byl schválen.

Sněm došly následující petice: obce litenčické, aby zřizena byla železnice v znojemském okrese (posl. Sturm), několik voličů třebských s atřinácti protívětnou mor. výboru zemského danému dne 10. prosince m. r. 6. 17450 v příčině volby posl. Krejčího (posl. Sturm), obce pouzdrauské (okres mikulovský) o půjčku 6000 zlat, ze zemského fondu (posl. Lederoren), města Hodonína, aby rustikální pozemky v městě Hodoníně byly sprostěny od nuceného držení usdelosti (posl. Tománek), občanů sodejských (okr. olomoucký), aby řečená obec odložená byla od obce Horké (posl. Lachnitem), obci okresu Ivančického, aby zařizena bylo sídlo politického úřadu okresního v Ivančicích (posl. Stumme), a obec Čenkova (okr. jihlavský), by větelna byla v okres telecký (posl. Mezulík).

Petice se odkazují dotýčeným odborům. Pak jal se slova p. místodržitel a odevzdal změněnou vládní předlohu státněho řádu, aby sněm a si dle ústavních předpisů nakládal. Změny týkají se obzvláště úlov budovám továrnickým vůbec poskytnutých.

Zemský hejtman oznámil, že vládní předlohu dle jednacího řádu na dnešní pořádek jednání z přístých sezení postaví.

Pak přijat byl obecní zákon pro kr. město Znojmo činnim třetím. Ustřednímu výboru mor. sl. hospodářské společnosti povoleno k návrhu finančního odboru (zpravodaj Vojt. bar. Vidman) částka 606 zlat, 66 kr. z ruční nabídky na měsíc listopad a pr. únce r. 1864 připadající a výboru zemského uloženo, by řečenou sumu vyplátlí dal.

Hr. Gáb. Serényi pak přednášel zpráva odboru pro záležitost starého domu zemského.

Odbor, kterýž od slavného sněmu zvolen byl, aby skoumal zpráva a návrhy zemského výboru, týkající se starého domu zemského, blíže náhlédu do spisů, nákrešl a ústavních plánů k záležitosti té se vztahujících a obhlédli též netoliko starý dům zemský, nýbrž i okolí jeho. Odbor nabyl přesvědčen,